

hidrører fra det samme Stift, hvori Øster Hornum ligger, og er behandlet af den samme Biskop, som er optraadt i de Tilfælde, jeg har nævnt. Det er Sagen angaaende Pastor Davidsen i Øster Velling. Den 31te Oktober 1898 blev Gaardejer Povl Emil Hansen af Øster Velling kaldt til Biskoppen i Viborg, som, saa vidt jeg ved, fra højere Steder, havde faaet at vide, at der verserede Rygter, som navnlig skulde skrive sig fra Povl Hansen, om, at Pastor Davidsen havde gjort sig skyldig i utugtigt Forhold. Povl Hansen bekræftede dette af personlig Erfaring over for Biskoppen, og saa vidt Hansen forstod, havde Biskoppen faaet et Indtryk af Sagen, som fik Povl Hansen til at fæste Lid til Biskoppens Udtalelse om, at denne Sag skulde ikke dø hen, det skulde han nok tage sig af; men han bad foreløbig Povl Hansen tie stille og forholde sig rolig. Og det gjorde denne; han rørte ikke ved den Sag, hverken privat eller offentlig, indtil videre. Det var i Oktober 1898. Saa ventede altsaa Povl Hansen, at der skulde blive anstillet Undersøgelse af Sagen. Men hvad sker? I Begyndelsen af 1899 ombæres der i Sognet en Tillidsadresse til Præsten, som man ønsker, at Beboerne skulle underskrive, og der siges, at det er efter Biskoppens Ønske, at den Adresse skal indgives. Hvad en saadan Adresse betyder, har jeg alt oplæst Doktor Rørdams Udtalelse fra 1868 for. Den fik en Del Underskrifter, dog ikke alles, deriblandt selvfølgelig ikke Hansens egen. Dette oprørte ham, som naturligt er, idet han deri saa et Vidnesbyrd om, at man nu vilde have disse Beskyldninger gjort til Løgn og det hele dysset ned og Præsten opretholdt som en ulastelig Mand. Han skriver saa til Biskoppen, at det var ikke efter hans Mening i Overensstemmelse med, hvad Biskoppen havde lovet ham, men fik intet Svar. Saa henvendte han sig til den verdslige Øvrighed, til Herredsfogeden i Viborg, og denne sendte saa et Par Politibetjente ud og lod Beboerne afhøre. Hvad disse fortalte, og hvad der staar i disse Rapporter, har jeg ingen officiel og derfor heller ikke nogen nøjagtig Beretning om, thi disse Rapporter er det blevet nægtet Povl Hansen og mig som hans Sagfører at faa Adgang til, medens Pastor Davidsen har haft dem udlaant, og hans Sagfører har læst dem hos ham. Efter at disse Rapporter vare optagne, lod den verdslige Øvrighed Sagen hvile. Med hvilken Hjemmel en Underdommer undlader at spørge Amtet om dets Mening i saa

Henseende, skal jeg ikke komme ind paa, nok er det, Herredsfogeden lod Sagen falde. Efter længere Tids Forløb, i hvilken der fra anden Side — ogsaa fra min — var gjort Bestræbelser for at henlede den daværende Ministers Opmærksomhed paa det passerede, blev der givet Pastor Davidsen Paalæg, ligesom Pastor Gade fik, om at rense sig ved at anlægge Sag mod Povl Emil Hansen, og denne Sag henstaar endnu. Under denne Sag kan altsaa Hansen ikke selv efter den gældende Rets Regler komme til paa nogen Maade at bekræfte Rigtigheden af sine egne Erfaringer. Imidlertid har han ført en 13—14 Vidner mod Præsten, og om end der er Forskel paa deres Vidnesbyrd og de ikke ere lige stærke, saa udtaler jeg dog her — jeg kan ikke henvise til selve Tingsvidnerne, thi dem har jeg ikke i min Besiddelse, de ligge hos Modparten, og han har nægtet at laane mig dem — men jeg udtaler her, at disse Vidner, mod hvis Troværdighed der ikke hidtil har kunnet fremføres noget som helst af retlig Betydning, have vidnet imod Præsten, og deres Vidnesbyrd er for de flestes Vedkommende særdeles gravevende. Jeg har givet den højtærede Minister Lejlighed til at se disse Tingsvidner. Den højtærede Minister kender dem altsaa, og jeg henstiller til ham, om han her vil udtale sig om, hvad Indtryk han har faaet deraf, og om han mener, at han kan bekræfte, hvad jeg i saa Henseende har sagt. Dette er altsaa Stillingen og har været det siden September Maaned, at der foreligger 13—14 — Tallet har jeg kun fra Hukommelsen — edelige Vidnesbyrd imod Præsten, og for ham intet andet end dette, som jeg jo ganske vist har set fremhævet i Bladene som et Bevis, at en Assessor i Københavns Kriminal- og Politiret har afsagt Arrestdekret over et af Vidnerne. At Regeringens Presse anser dette for et afgørende Bevis, overrasker jo ingen. Men at Social-Demokraten er saa henrykt over dette Arrestdekret, at ogsaa den dermed anser hele Sagen mod Pastor Davidsen for færdig og alle Beskyldningerne mod ham for kuldkastede, det er unægtelig overraskende, især da det er meddelt i Bladene, at den Assessor, der har afsagt dette Arrestdekret, er den samme, der i sin Tid behandlede Alma Bondesens Sag. Jeg skal i øvrigt ikke dvæle ved, hvad Bladene have sagt om denne Sag, de i høj Grad løse og usandfærdige Fremstillinger, som navnlig de to Blade, jeg nævned, have givet af Sagens faktiske Sammenhæng, og